

ואינון עמודין וסמכין, קיומא דעלמא. דבגין כף אקרון
הבליים, (כ"א כהאי הכל דנפיק מפומיה דבר נש ואתקניים ביה
ואתערו חברייהו אין העולם מתקניים אלא בהכל פיהם של תינוקות של בית
רבן. דבר אחר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל
גמילות חסדים. התורה דא ועקב העבודה דא וצחק גמילות חסדים דא
אברהם. שלשה דברים אלון אינון סמכין עלאין תלתא מן שבעה הבליים)
מה גופא, לא אתקניים בלא הכל, אוף הכי עלמא, לא
אתקניים אלא על הבליים דאמר שלמה מלכא. ואינון שבע,
דכתיב, (קהלת א) הכל הבליים אמר קהלת הכל הבליים הכל
הכל, הא שבע.

ואי תימא, אי הכי דאינון מרגלאן טבאן דעלמא קיימא
עלייהו, הא באתר אחרא כתיב הבליים בישין, ואינון
סתירו דעלמא, כגון (קהלת ו) זה הכל וחלי רע הוא. (קהלת ד)
זה הכל ורעות רוח. אלא ודאי (אליו) אף על גב דהני שבע
הבליים, דאינון קדישין קיומא דעלמא, אית לקבל הני ז'
הבליים דכל דינין דעלמא (מנייהו) נפקין, ומנייהו מתפשטין.
(הבליים אחרנין וכלא קיומא דגלותא (כ"א דעלמא) כנין דאית בהני שבע
הבליים דכל דינין דעלמא נפקין ומתפשטין מניה) ואקרון הבליים
אתרנין, לאלקאה בני נשא, ולא תקנא לון דיתכון בארץ
מישר, ואקרון הכל דשריא בהו חלי רע, הכל דאיהו רעות
רוח. ואינון קיומא (דעלמא). דבגיניהון בני נשא אזלין בארץ
מישר ודחילו מקדשא ברין הוא, ועל דא סגיאיין אינון
הבליים דמתפשטי מהני שבע.

ושירותא דאיהו אמר, רזא דשמשא, דאיהו הכל, דקייים
עלמא, ואיהו רזא לאעלא בר נש לגו מהימנותא
עלאה דקדשא ברין הוא. ובגין כף, כל מה דתחות האי
דרגא, לאו איהו רזא דמהימנותא, ועל דא כתיב, (קהלת ב)
ואין יתרון תחת השמש (קהלת ט) בכל אשר נעשה תחת
השמש, דהא תחות האי לא אצטרין לאתדבקא.

אדם הולכים בדרך ישר ופוחדים מהקדוש ברוך הוא, ועל כן רבים הם ההבליים שמתפשטים
משבעה הללו.

והם העמודים והתומכים, קיומ
העולם. שמשום כף נקראו
הבליים: (כ"א בהכל זה שיוצא מפיו של אדם
ומתקנם בו, והתעוררו החברים אין העולם מתקנם
אלא בהכל פיהם של תינוקות של בית רבן. דבר
אחר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה
ועל העבודה ועל גמילות חסדים. התורה - זה
ועקב, העבודה - זה וצחק, גמילות חסדים - זה
אברהם. שלשה דברים אלו הם עמודים עליונים,
שלשה מן שבעה הבליים) מזה הגוף אינו
מתקנים בלי הכל - אף כף העולם
אינו מתקנים אלא על ההבליים
שאמר שלמה המלך, והם
שבעה, שכתוב הכל הבליים אמר
קהלת הכל הבליים הפל הכל.
הרי שבעה.

ואם תאמר, אם כף שאותן
מרגליות טובות שהעולם עומד
עליהם, הנה במקום אחר כתוב
הבליים רעים, והן חרבן העולם,
כמו (קהלת ו) זה הכל וחלי רע
הוא. זה הכל ורעות רוח. אלא
ודאי [אליו], אף על גב ששבעה
ההבליים הללו, שהם קדושים,
קיומ העולם, יש כנגד אלו
שבעה הבליים שכל דיני העולם
יוצאים ומהם מתפשטים (הכלים
אחרים, והכל קיום של תולדות (של העולם), משום
שיש באלו שבעה הבליים שכל דיני העולם יוצאים
ומתפשטים מכונן) ונקראים הבליים
אחרים להלקות בני אדם
ולתקנם שילכו בדרך ישרה,
ונקראים הכל ששורה בהם חלי
רע, הכל שהוא רעות רוח. והם
הקיום [של העולם] שבגללם בני
אדם הולכים בדרך ישר ופוחדים מהקדוש ברוך הוא, ועל כן רבים הם ההבליים שמתפשטים
משבעה הללו.

והראשית שהוא אמר, סוד השמש, שהוא הכל שמקים את העולם, והוא הסוד להכניס את
האדם לתוך האמונה העליונה של הקדוש ברוך הוא. ומשום כף, כל מה שפתחת הדרך הזו אינו
סוד האמונה, ועל כן כתוב (סו) ואין יתרון תחת השמש, בכל אשר נעשה תחת השמש, שהרי
מתחת לזה לא צריך להדבק.